

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/263/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615204287
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615204287.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova č. 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C. H., W. XX.XX.XXXX, M. F. C., o zaplatenie 51,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 30.08.2019, č.k. 4C/325/2015-40, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok I) a nepriznal žalovanému náhradu trov konania (výrok II).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1,2,3,4, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 708 ods. 1,2, § 709 ods. 1, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že v danom prípade žalobca odvodzoval uplatnený nárok zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, a to od tzv. nepovoleného prečerpania. Vyvodil, že z predloženej Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb nevyplýva dojednanie povoleného a ani nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte žalovaného. Predloženie výpisov z účtov, všeobecných obchodných podmienok a sadzobníka úrokových sadzieb, nepovažoval za postačujúce dôkazy, ktoré by mohli viesť súd k zásahu do majetkovej sféry žalovaného, pretože len deklarovali jednostrannú vôľu žalobcu ako silnejšej zmluvnej strany bez toho, aby preukazovali aj prejav vôle žalovaného. Nemal za preukázané ani zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré mu boli zaúčtované na ľarchu bežného účtu a o ich výške. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavoval zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Vyvodil, že od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Žalobcom uplatňovaný nárok na úroky z úrokov posúdil súd prvej inštancie ako neprijateľný, ako duplicitnú sankciu dlžníka. Vzhľadom k uvedenému žalobu žalobcu zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), tak že žalovanému ako v konaní úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie podal proti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.), súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.) a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.). Poukázal na to, že súd porušil právo žalobcu na

spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 C.s.p. skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Podľa uvedeného ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Mal za to, že v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave čk. 10Co/6/2018-96 z 29.11.2018, rozhodnutie Krajského súdu Trnava čk. 10Co/333/2017 z 31.01.2019 a iné. Namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 150 a § 151 C.s.p.. Nesprávne prihliadal na úrok ako na zmluvný úrok po zosplatnení, nakoľko si tento nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora, konkrétne na rozsudok súdneho dvora v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09.11.2016, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda (Slovensko) rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným Súdnemu dvoru 2. februára 2015, ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia, a.s., proti V. F.C.. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že VOP/Sadzobník a Výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy. Výška úroku pri nepovolenom debete na účte bola upravená vo Výveske úrokových sadzieb, ktoré žalobca doložil súdu ako prílohu k žalobe. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018 z 23.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach čk. 5Co/190/2018 z 15.11.2018, rozsudok Krajský súd v Košiciach rozsudkom čk. 5Co/241/2018 z 11.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/140/2018 z 19.12.2018. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie úrok 28% ročne a poplatkov poukázal na to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje ustanoveniami: a) Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (Zmluva o bežnom účte) v spojení s Všeobecnými obchodnými podmienkami banky, Sadzobníkom poplatkov a Výveskou úrokových sadzieb, na ktoré Zmluva o bežnom účte odkazuje a s ktorými sa žalovaný podľa svojho vyhlásenia v Zmluve o bežnom účte v celom rozsahu oboznámil; b) zákonom č. 129/2010 Z.z.. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, dotknuté ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektujú ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Mal tak za to, že v danom prípade sa nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu citovanú vyššie a preto nie je daná ani jej neprijateľnosť. Pričom s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Okrem toho bol žalovaný informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a taktiež informáciu v Internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu. Z povahy vyššie opísaného nároku na úrok z prekročenia vyplýva, že nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov tvoriacich prekročenie v zmysle § 18 Zákone č. 129/2010 Z.z. a jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania, keďže by nedávala zmysel ani logiku osobitná úprava v ods. 2 písm. c) citovaného zákona, umožňujúca dohodnúť výšku tohto úroku ako zmluvného úroku, t.j. jednoznačne ide o odlišný inštitút od (zákonného) úroku z omeškania. Uplatnený úrok 28% ročne nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania, je to úrok uplatnený z titulu prekročenia (zákonný úrok z titulu prekročenia). Uviedol, že daný nárok si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Naopak podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 41Co/39/2018 zo dňa 23.01.2019, rozsudok Krajského súdu v

Košiciach čk. 5Co/190/2018 zo dňa 15.11.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach čk. 5Co/241/2018 z 11.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre čk. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v banskej Bystrici čk. 41Co/39/2018 z 23.01.2019, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie poplatkov uviedol, že poplatky, ktoré boli zaúčtované na bežnom účte žalovaného, sa týkali výlučne prevádzky bežného účtu a žiadny zo zaúčtovaných poplatkov priamo nesúvisí s povoleným poskytnutím úverového rámca formou povoleného prečerpania. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora, konkrétne na rozsudok súdneho dvora v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09.11.2016 ako aj možnosť účtovať poplatky do nepovoleného prečerpania podľa bodu 3.12 VOP, ktoré kopírujú zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove čk. 23Co/130/2017-72 z 14.05.2018. Vylúčenie kapitalizácie úroku na bežnom účte by vyžadovalo, aby bol kreditný úrok na konci mesiaca (alebo v inom momente) buď bezhotovostne prevedený na iný účet majiteľa účtu alebo vyplatený majiteľovi účtu v hotovosti a debetný úrok prevedený a evidovaný na inom (pohľadávkovom) účte banky, čo by, samozrejme, nebolo rentabilné a ani praktické pre žiadnu zo zúčastnených strán, s ohľadom na požiadavky, ktoré by na ne takéto alebo obdobný postup nevyhnutne kládol (nutnosť osobne vyzdvihnúť hotovosť alebo vedenie ďalšieho účtu majiteľom účtu, resp. bankou. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne.

7. Podľa § 150 ods.1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p., na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

9. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. Podľa § 297 C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a)sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b)ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. V podanom odvolaní odvolateľ namietal, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanému bola žaloba spolu s prílohami doručená v zmysle ust. § 116 ods. 2 C.s.p., žalovaný sa k žalobe nevyjadril a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnil ani nepoprel. Vzhľadom k uvedenému prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 151 ods. 1 C.s.p., t.z. že skutkové tvrdenia strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nespornosť tvrdení je dôležitou pre hodnotenie vykonaného dokazovania a skutkového zistenia stavu, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Ust. § 177 ods. 1 C.s.p. ukladá súdu na prejednanie veci samej nariadiť pojednávanie, čo je vyjadrením zásady ústnosti a bezprostrednosti konania. Pričom výnimkou z tejto zásady je ust. § 177 ods. 2 C.s.p. a ust. § 297 C.s.p., ktoré umožňujú súdu v prípade splnenia stanovených podmienok pojednávanie nenariadovať. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 C.s.p.. Citované ustanovenie umožňuje súdu nenariadiť vo veci pojednávanie za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok a to, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Preto, ak mal súd prvej inštancie za to, že sú splnené všetky

podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b) C.s.p.), medzi ktoré patrí aj nespornosť skutkových tvrdení strán, jeho zamietajúce rozhodnutie, ktoré založil na nepreukázaní tvrdených skutočností, je v rozpore so zásadou vyjadrenou v ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. V prípade, ak mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia žalobcu nie sú dostatočné, mohol postupom podľa ust. § 150 ods. 2 C.s.p. požiadať žalobcu o ich doplnenie a nariadiť na prejednanie veci samej pojednávania (§ 177 ods. 1 C.s.p.). Ak by súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávania umožnil by žalobcovi predniesť žalobu a postupom podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. by určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné, čo by malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Zisteným nesprávnym procesným postupom, tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie pri opätovnom posudzovaní uplatneného nároku žalobcu dôsledne vyhodnotiť, či strany sporu využili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku, a to aj rešpektovaním ustanovenia § 151 ods. 1 C.s.p. (za predpokladu, že zo strany žalovaného nedôjde k takej aktivite, ktorá by mala dosah na doterajší vývoj sporu) a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

13. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).